

Poznań, dnia 03 kwietnia 2017 r.

AUTOREFERAT

1. Imię i nazwisko: Maciej Łakomy

2. Posiadane stopnie i tytuły

2002 – Tytuł magistra sztuki w zakresie gry na puzonie, Akademia Muzyczna im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu. Tytuł pracy dyplomowej: *Puzon jako instrument solowy XX wieku inspirujący rozwój muzyki współczesnej*.

2004 – Tytuł magistra (Hochschulgrad: Diplom – Musiker) w zakresie gry na puzonie, Hochschule für Musik und Theater Hannover. Tytuł pracy dyplomowej: *Trombone – chances and problems*.

2012 – Stopień doktora sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka, nadany uchwałą Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu z dnia 13 czerwca 2012r. Tytuł rozprawy doktorskiej: *Nowy romantyzm w koncertach na puzon Witolda Friemanna*.

3. Dotychczasowe zatrudnienia w jednostkach naukowych i edukacyjnych

- a. **Od dnia 1 października 2004r. do dnia 30 września 2012r.** – Akademia Muzyczna im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu na stanowisku asystenta na Wydziale Instrumentalnym w pełnym wymiarze etatu
- b. **Od dnia 1 października 2012 do dziś** - Akademia Muzyczna im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu na stanowisku adiunkta na Wydziale Instrumentalnym w pełnym wymiarze etatu
- c. **Od dnia 1 lutego 2017 do dziś** – Akademia Sztuki w Szczecinie na stanowisku adiunkta na Wydziale Instrumentalnym w wymiarze ½ etatu

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zmianami):

a) Tytuł osiągnięcia naukowego

STOLEN SONATAS

b) Autorzy/Rok wydania/Nazwa wydawnictwa

Maciej Łakomy – puzon basowy

Natalia Domańska – fortepian

Poznań 2017

Wydawca: New Brass Music Edition, numer katalogowy NBME 003

Nagrania dokonano w Studio RecPublica w maju 2016 roku.

Reżyser nagrań: Łukasz Olejarczyk

Montaż, mastering: Łukasz Olejarczyk

Płyta zawiera nagrania trzech sonat:

Giambattisto Cirri (1740-1808) – *Sonata B–dur*, w oryginale na wiolonczelę i basso continuo,

Georg Friedrich Händel (1685-1759) – *Sonata C-dur* HWV 365, w oryginale na recorder i basso continuo,

Georg Philipp Telemann (168-1767) – *Sonata f–moll*, TWV 41:f1, w oryginale na recorder i basso continuo (współcześnie najczęściej wykonywana w wersji na fagot i fortepian).

Wszystkie utwory zarejestrowano w dwóch wersjach: puzonu basowego z fortepianem, oraz samego fortepianu.

Puzon basowy i fortepian

Giambattisto Cirri *Sonata B – dur*

- | | |
|-------------------|-------|
| 1. <i>Allegro</i> | 02:00 |
| 2. <i>Adagio</i> | 02:38 |
| 3. <i>Allegro</i> | 01:27 |

Georg Friedrich Händel *Sonata C – dur*

- | | |
|---------------------|-------|
| 4. <i>Larghetto</i> | 02:41 |
| 5. <i>Gavotte</i> | 01:29 |
| 6. <i>Larghetto</i> | 02:06 |
| 7. <i>Allegro</i> | 01:31 |

Georg Philipp Telemann *Sonata f – moll*

- | | |
|-----------------------------|-------|
| 8. <i>Andante cantabile</i> | 02:05 |
| 9. <i>Allegro</i> | 04:02 |
| 10. <i>Andante</i> | 01:48 |
| 11. <i>Vivace</i> | 02:12 |

Fortepian solo

- | | |
|--------------------------------|-------|
| 12. Dźwięk B (B ♭ tuning note) | 00:20 |
|--------------------------------|-------|

Giambattista Cirri *Sonata B – dur*

- | | |
|--------------------|-------|
| 13. <i>Allegro</i> | 02:00 |
| 14. <i>Adagio</i> | 02:38 |
| 15. <i>Allegro</i> | 01:27 |

Georg Friedrich Händel *Sonata C – dur*

- | | |
|----------------------|-------|
| 16. <i>Larghetto</i> | 02:41 |
| 17. <i>Gavotte</i> | 01:29 |
| 18. <i>Larghetto</i> | 02:06 |
| 19. <i>Allegro</i> | 01:31 |

Georg Philipp Telemann *Sonata f – moll*

- | | |
|------------------------------|-------|
| 20. <i>Andante cantabile</i> | 02:05 |
| 21. <i>Allegro</i> | 04:02 |
| 22. <i>Andante</i> | 01:48 |
| 23. <i>Vivace</i> | 02:12 |

Łakomy

Do płyty dołączono materiały nutowe:

STOLEN SONATAS

Autorskie opracowanie sonat: Maciej Łakomy

Wydawca: New Brass Music Edition

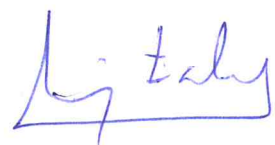
ISMN 979-0-9020116-8-6

Dołączone materiały nutowe pozwalają na wykonanie sonat razem z płytą CD. Jest to ogromnym atutem całego projektu. Pozwala to bowiem najpierw zapoznać się słuchowo z całością materiału, następnie przygotować go do wykonania oraz ćwiczyć wraz z partią fortepianu zarejestrowaną na płycie.

c) Omówienie celu artystycznego i naukowego i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania.

W pierwszej połowie XX wieku puzon basowy zaczął być postrzegany jako w pełni samodzielny instrument solowy. Złożyło się na to kilka przyczyn. Partie orkiestrowe puzonu basowego utworów z przełomu XIX i XX wieku stawały się coraz bardziej wymagające zarówno pod względem technicznym, jak i frazowym. Ich poprawne i biegłe wykonanie do dziś stanowi duże wyzwanie dla orkiestrowych muzyków. Wzrost trudności partii orkiestrowych dla puzonu basowego spowodował skok technologiczny w konstrukcji i jakości brzmienia tej odmiany instrumentu. Większość producentów instrumentów dętych blaszanych już pod koniec wieku XIX miała w swojej ofercie puzony basowe: B & S Markneukirchen (Niemcy), C. G. Conn (USA), Antoine Curtois (Francja) czy V. F. Cervený (Czechy). Poszczególni wytwórcy szukali innowacyjnych rozwiązań dających użytkownikom instrumentów większe możliwości brzmieniowe i techniczne, jednocześnie minimalizując nakład sił potrzebnych do ich ukazania. Wśród nowych rozwiązań wprowadzanych systematycznie od początku XX wieku pojawiły się między innymi:

1. Czary dźwiękowe w różnych rozmiarach, najczęściej zawartych w przedziale od 9.5 do 10.5 cala.
2. Nowe systemy konstrukcji wentyli. Puzony basowe początkowo posiadały tylko jeden wentyl, obniżający strój instrumentu o kwartę. Z czasem do instrumentu dodano drugi wentyl - sekstowy. Sama konstrukcja wentyli również ewoluowała w stronę coraz większej ich integralności i szczelności. Malą również odległość skoku (obrotu) wentyla, pozwalającą na większą swobodę wykonawczą. Najczęstszymi typami wentyli są obecnie modele: Rotor, Thayer, Rotax, Hagmann, Balanced, TruBore.
3. Kilka systemów współpracy pomiędzy dwoma wentylami. W momencie wprowadzenia obu wentyli pojawiła się możliwość ich wzajemnego oddziaływania. I tak powstała idea zależności/niezależności wentyli. System wentyli zależnych zakłada iż wentyl sekstowy może być mechanicznie uruchomiony dopiero po otwarciu wentyla kwartowego. System niezależny pozwala na użycie każdego



z wentyli osobno, jak i obu jednocześnie. Modyfikacje te sprawiają, iż muzyk ma do dyspozycji niejednokrotnie od dwóch do kilku ustawień instrumentu do zagrania tego samego dźwięku.

4. Instrumenty modułowe. Z biegiem czasu i z rosnącą liczbą muzyków grających na puzonach basowych pojawiła się konieczność lepszego dopasowania instrumentu do indywidualnego użytkownika. Możliwość taką dają instrumenty modułowe, w których jest możliwy szybki demontaż jego poszczególnych części i zastąpienie ich takim, jakie spełniają wymagania dźwiękowe puzonisty. W dzisiejszych czasach po kilkudziesięciu latach rozwoju tego typu instrumentów istnieje możliwość demontażu i zmiany: czary głosowej, samego dźwięcznika, suwaka (rurek wewnętrznych i zewnętrznych), wymiany typu wentyli, wymiany rurek do strojenia instrumentu, wkręcenia dodatkowych rurek w prowadnicę suwaka (tak zwana dusza) dla zmiany brzmienia instrumentu.
5. Udogodnienia wykonawcze: ciężarki przesuwające środek ciężkości instrumentu według osobistych preferencji muzyka.

Wszystkie te modyfikacje sprawiły, iż zarówno skala instrumentu jak i jego możliwości techniczne i brzmieniowe znacznie wzrosły.

Kompozytorzy coraz częściej zaczęli dostrzegać możliwości puzonu basowego. W pierwszej połowie XIX wieku Felix Mendelssohn pisał: *The sound of trombone is too sacred for frequent use.*¹ W drugiej połowie wieku XIX Hector Berlioz brzemienie całej grupy puzonów oceniał już w zgoła odmienny sposób pisząc: *In my opinion, the trombone is the true head of the family of wind instruments, which I have named the 'epic' one. It possesses nobility and grandeur to the highest degree; it has all the serious and powerful tones of sublime musical poetry, from religious, calm and imposing accents to savage, orgiastic outburst. Directed by the will of the master, the trombones can chant like a choir of priests, threaten, utter gloomy sighs, a mournful lament, or a bright hymn of glory; they can break forth into awe-inspiring cries and awaken the dead or doom the living with their fearful voices.*²

Pojawienie się puzonu w grupie instrumentów solowych stało się faktem.

Sami puzoniści odczuli również zmianę nastawienia dyrygentów w stosunku do ich grupy. Ich gra stała się nagle zauważalna, zaskakująca swoją jakością i biegłością techniczną. Doprowadzało to oczywiście również do sytuacji skrajnych. Ryszard Wagner podobno powiedział:

¹ Brzmienie puzonu jest zbyt przerażające, by używać go na co dzień – tłumaczenie własne

² Moim zdaniem, puzon jest prawdziwym, dumnym przywódcą rodziny instrumentów dętych. Posiada szlachetność i wielkość najwyższego stopnia. Ma w sobie powagę i moc wysublimowanej muzycznej poetyki, od religijnej, spokojnie akcentowanej, aż do dzikiej, pełnej orgiastycznych uniesień. Prowadzone przez wolę ich panów, puzony potrafią śpiewać jak chór kapłanów, grozić, wydawać ponure westchnienia i żałosne lamenty, ale również jasne hymny pochwalne. Potrafią się również rozerwać w ekscytujących lamentach i zbudzić umarłych, lub unicestwić żyjących ich przerażającą barwą. - tłumaczenie własne

*Never look at the trombones, it only encourages them.*³

Obecnie puzon basowy jest pełnoprawnym instrumentem solowym. Swoją pozycję na muzycznych scenach zawdzięcza bogatej działalności artystycznej znanych puzonistów basowych, którzy przyczyniają się zarówno do popularyzacji samego instrumentu, jak i zwiększenia zainteresowania środowiska kompozytorów. Artyści mający na tym polu ogromne wręcz osiągnięcia to przede wszystkim: Charles Vernon, Douglas Yeo, David Taylor (USA) Ben van Dijk (Holandia) Stefan Schulz, Armin Bachmann (Niemcy) czy Zdzisław Stolarczyk (Polska). Każdy z nich prowadzi bogatą działalność koncertową i dydaktyczną, są muzykami prestiżowych orkiestr w swych krajach.

Literatura dydaktyczna przeznaczona na puzon basowy rozwijała się razem z jego konstrukcją. Pierwsza szkoła gry na puzon basowy została napisana przez Allana Ostrandera w 1948 roku, ale wydana dopiero w roku 1966.

Na początku XX wieku repertuar solowy na puzon basowy ograniczał się do transkrypcji obecnej na rynku literatury skomponowanej na puzon tenorowy. Stosowano najczęściej jedno z dwóch rozwiązań: przeniesienie głosu solowego o oktawę niżej, lub kwartę niżej. Minusem pierwszego z nich była utrata współbrzmień pomiędzy puzonem basowym a fortepianem, którego partia nie była przenoszona oktawę niżej, lecz pozostawała w oryginalnej wersji.

Od połowy lat czterdziestych zaczęły pojawiać się utwory oryginalne: szkoły, metody, utwory zarówno solowe, jak i z akompaniamentem. Oryginalny repertuar na puzon basowy to dziś kilka tysięcy kompozycji, pisanych w różnych stylach i instrumentacjach. Ze względu na bardzo krótką historię wykorzystywania puzonu basowego, repertuar ten nie obejmuje muzyki z epok baroku i klasycyzmu. Chcąc wykonywać utwory tego okresu sięgać musimy po transkrypcje, najczęściej dokonywane z głosu wiolonczeli lub innych instrumentów dętych o dłuższej tradycji wykonawczej. I właśnie na bazie deficytów związanych z dostępnością literatury oraz nagrań zrodził się obecny projekt.

Stolen Sonatas to autorski projekt, który przedstawia trzy transkrypcje, opracowane na puzon basowy z akompaniamentem fortepianu:

Georg Friedrich Händel (1685-1759) – *Sonata C-dur* HWV 365, w oryginale na recorder i basso continuo,

Giambattista Cirri (1740-1808) – *Sonata B-dur*, w oryginale na wiolonczelę i basso continuo,

Georg Philipp Telemann (1681-1767) – *Sonata f-moll*, TWV 41:f1, w oryginale na recorder i basso continuo (współcześnie najczęściej wykonywana w wersji na fagot i fortepian).

Partia solowa utworów została autorsko opracowana na podstawie oryginalnych rękopisów, a następnie wzbogacona figuracjami melodycznymi i modyfikacjami rytmicznymi wywodzącymi się z barokowej i klasycznej praktyki wykonawczej. Na płycie zarejestrowane

³ *Nigdy nie patrz w stronę puzonów. To ich tylko zachęca* - tłumaczenie własne

są również wersje utworów bez głosu solowego. Daje to słuchaczowi, puzoniście możliwość samodzielnego wykonania utworów wraz z zarejestrowanym akompaniamentem fortepianu. Nuty głosu solowego wydane zostały w ramach projektu i dołączone do płyty.

Na specjalną uwagę zasługuje fakt, iż projekt *Stolen Sonatas* jest projektem komplementarnym, jego celem było połączenie w sposób nowatorski strony artystycznej, dydaktycznej oraz wydawniczej opracowanych transkrypcji. Dobór repertuaru podyktowany był głównie względami ambicjonalnymi. Wybrane sonaty są bowiem utworami wymagającymi zarówno pod względem technicznym, jak i frazowym. Stworzone były oryginalnie na instrumenty o dużo większej biegłości technicznej. Wykonanie ich na moim instrumencie jest więc swego rodzaju wyzwaniem i próbą zerwania ze stereotypem puzonu basowego jako instrumentu ciężkiego i mało ruchliwego. Dodatkowym, celowym utrudnieniem było dodanie do wykonywanych utworów elementów wywodzących się z barokowej i klasycznej praktyki wykonawczej: ozdobników, przednutek i figuracji harmoniczných. Jestem przekonany również o licznych możliwościach wykorzystania wyników projektu. Jest on bowiem zarówno płytą CD przeznaczoną dla melomanów, jak i materiałem dydaktycznym do wykorzystania zarówno przez pedagogów jak i studentów.

5. Działalność artystyczna

➤ Działalność nagraniowa

- Po uzyskaniu tytułu doktora

Po uzyskaniu tytułu doktora wziąłem udział w dwóch projektach zakończonych wydaniem płyt CD. Niezwykle interesujący był projekt *Organy na dęte*, którego organizatorem był prof. dr hab. Roman Gryń. Podczas 2 dni zarejestrowaliśmy kilka utworów przeznaczonych na różnego typu zespoły kameralne instrumentów dętych blaszanych z towarzyszeniem organów. W projekcie tym brałem udział jako muzyk zespołu kameralnego.

Drugi, autorski projekt nagraniowy to *Stolen Sonatas*, zgłoszony i opisany powyżej jako główne osiągnięcie niniejszego postępowania.

- Przed uzyskaniem tytułu doktora

Przed uzyskaniem tytułu doktora wziąłem udział w 3 projektach zakończonych wydaniem płyt CD. Za najważniejszy uważam *Witold Friemann – Visit portrait*. Na płycie nagranej w Studio S3 im. W. Lutosławskiego w Warszawie nagrałem wraz z pianistą Piotrem Białasem nigdzie wcześniej nie zarejestrowany *Koncert na puzon basowy i fortepian* Witolda Friemanna opracowany wspólnie przez nas na potrzeby tego nagrania.

➤ **Działalność koncertowa**

- Po uzyskaniu tytułu doktora

W latach 2012 – 2017 wziąłem udział w 43 koncertach. Na liczbę tą składają się: 3 koncerty jako członek orkiestr symfonicznych, 16 występów solowych podczas koncertów pedagogów Akademii Muzycznej w Poznaniu, 8 występów z zespołami instrumentów dętych blaszanych, 5 występów z oktetem puzonowym oraz 11 recitali solowych. W ramach prowadzonej działalności koncertowej trzykrotnie wystąpiłem również jako dyrygent. Za najważniejsze osiągnięcia koncertowe uważam występ z zespołem Hannover Trombone Ensemble w Hannoverze (13.12.2013) oraz recitale solowe w: Sali Kameralnej Filharmonii w Gorzowie (9.11.2015), Akademii Muzycznej w Krakowie (1.12.2015), Hochschule für Musik und Theater w Rostocku (12.12.2015) oraz Deutsche Oper w Berlinie (17.12.2015). Były to dla mnie jak do tej pory najbardziej prestiżowe występy solowe w mojej karierze. W programie wyżej wymienionych koncertów znalazły się między innymi utwory będące częścią projektu *Stolen Sonatas*: Georg Friedrich Händel – *Sonata C-dur* oraz Georg Philipp Telemann – *Sonata f-moll*

- Przed uzyskaniem tytułu doktora

Moja działalność koncertowa w okresie poprzedzającym uzyskanie tytułu doktora to 31 koncertów kameralnych i recitali solowych w Polsce, Niemczech i Szwecji. Pełną ich listę zamieszczam w wykazie. Za najbardziej prestiżowe uważam koncerty z Christianem Lindbergiem, jednym z najbardziej rozpoznawalnych puzonistów na świecie, które odbyły się w Niemczech w listopadzie 2003 roku oraz koncerty z oktetem puzonowym, którego byłem przez kilka lat solistą.

6. Działalność pedagogiczna

- Po uzyskaniu tytułu doktora

Na prowadzoną przeze mnie działalność pedagogiczną składają się: prowadzone kursy gry na puzonie oraz udział w charakterze jurora w licznych konkursach gry na instrumentach dętych blaszanych. Wyrazem uznania mojej dotychczasowej pracy są nagrody zdobywane przez moich studentów na konkursach muzycznych oraz moje otrzymane nagrody i odznaczenia. W latach 2012 – 2017 prowadziłem 23 kursy metodyczne i puzonowe, zarówno na szczeblu akademickim, jak i szkół muzycznych I i II stopnia. Dzięki tak dużej aktywności dydaktycznej mającej miejsce poza stałym miejscem pracy w Akademii Muzycznej w Poznaniu miałem okazję wielokrotnie spotykać się z licznym gronem nauczycieli gry na puzonie z całej Polski, wspólnie wymieniać pedagogiczne doświadczenia oraz nawiązywać nowe kontakty zawodowe. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż wielokrotnie prowadzone przeze

mnie kursy łączyłem z recitalem puzonowym, dzięki któremu jeszcze lepiej uwiarygodniam wśród obecnych nauczycieli i ich uczniów swoją pozycję jako pedagoga i solisty. Efektem tych działań jest stan prowadzonej przeze mnie od 14 lat klasy puzonu w Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, która obecnie liczy 13 studentów i jest najliczniejszą klasą puzonu wśród wszystkich Akademii Muzycznych w Polsce. Jako najbardziej prestiżowe do tej pory uważam: kursy puzonowe prowadzone podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowej Akademii Muzycznej w Krakowie (2-3.12.2015) oraz mój trzykrotny udział w Letniej Akademii Instrumentów Dętych Błazanych (lata 2014, 2015 oraz 2016).

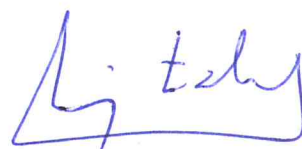
Po uzyskaniu tytułu doktora 14 razy brałem udział jako juror w konkursach muzycznych wszystkich szczebli dydaktyki. Tą część mojej działalności zawodowej oceniam jako niezwykle istotną. Duża aktywność w tej dziedzinie pozwala mi na bieżąco śledzić sytuację oraz poziom polskiej dydaktyki puzonowej, oraz wymieniać na bieżąco doświadczenia pedagogiczne z pozostałymi członkami komisji konkursowych. Wśród pedagogów, którym zawdzięczam niezwykle dużo cennych informacji oraz nieustające wsparcie przez wszystkie lata pracy zawodowej znajdują się przede wszystkim: prof. dr hab. Zdzisław Stolarczyk (AM Kraków, UMFC Warszawa), prof. dr hab. Roman Gryń (AM Poznań, AM Bydgoszcz), prof. dr hab. Igor Cecocho (AM Wrocław, AM Łódź) oraz dr hab. Michał Mazurkiewicz (AM Katowice).

Dla każdego pedagoga potwierdzeniem jakości jego dotychczasowej pracy dydaktycznej są nagrody zdobywane przez studentów na konkursach muzycznych. W okresie po uzyskaniu tytułu doktora studenci prowadzonej przeze mnie klasy puzonu Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu zdobyli 7 nagród na krajowych i międzynarodowych konkursach muzycznych.

Niezwykle motywujące do dalszej pracy pedagogicznej są dla mnie również nagrody i odznaczenia otrzymane w ostatnich latach. Dwukrotnie otrzymałem Nagrodę Rectorską przyznaną przez JM Rektora Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, dr hab. Halinę Lorkowską, Nagrodę Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej za propagowanie muzyki współczesnej w pracy dydaktycznej oraz przyznany przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę Brązowy Medal za Długoletnią Służbę za wzorowe, sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy na rzecz Państwa.

▪ Przed uzyskaniem tytułu doktora

Obecna działalność pedagogiczna jest kontynuacją działań rozpoczętych jeszcze przed uzyskaniem tytułu doktora. Do roku 2012 poprowadziłem 13 kursów puzonowych, byłem jurorem 10 konkursów muzycznych. W tym okresie studenci prowadzonej przeze mnie klasy puzonu zdobyli 3 nagrody na ogólnopolskich konkursach muzycznych.



7. Działalność naukowa

- Po uzyskaniu tytułu doktora

Na prowadzoną działalność naukową składają się publikacje oraz wykłady wygłaszane na sympozjach, seminariach oraz krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Po uzyskaniu tytułu doktora postanowiłem kontynuować pracę nad twórczością i sylwetką Witolda Friemanna oraz szeroko propagować zarówno jego osobę, jak i twórczość na puzon. Efektem kilkuletniej pracy jest 7 publikacji dotyczących kompozytora:

- cykl artykułów Witold Friemann, ostatni z czasów Młodej Polski opublikowanych w 6 kolejnych numerach miesięcznika Muzyka21 (styczeń – czerwiec 2015r.),
- książka Nowy Romantyzm w koncertach na puzon Witolda Friemanna (Wydawnictwo Akademii Muzycznej w Poznaniu, 2016) Projektem, który kosztował mnie kilkanaście miesięcy wytężonej pracy było doprowadzenie do pierwszego wydania jednego z dzieł kompozytora: *Concerto No. 2 na puzon i fortepian*. Dzięki uzyskaniu licencji wydawniczej od spadkobierców kompozytora dokonałem autorskiego opracowania rękopisu, oraz wydałem koncert drukiem, zamieszczając w nim również krótką biografię kompozytora w trzech językach. Następnie zadbałem o popularyzację utworu. Dzięki współpracy z dr hab. Michałem Mazurkiewiczem, *Concerto No.2* Witolda Friemanna było w 2016 roku obowiązkowym utworem drugiego etapu IV Ogólnopolskiego Konkursu Gry na Instrumentach Dętych Blaszanych w Katowicach. Obecnie utwór dostępny jest w sklepach internetowych oraz największej stacjonarnej hurtowni nut dla instrumentów dętych blaszanych w Nagold w Niemczech.

Kolejnym pomysłem realizowanym przeze mnie jest wzbogacanie literatury dydaktycznej przeznaczonej na puzon o nowe, wcześniej niedostępne w języku polskim materiały. W 2014 roku opublikowałem podręcznik *Studium gam – puzon tenorowy*. Oparty na autorskim pomysle oraz systemie ćwiczenia, składający się z modułów do samodzielnego opracowania przez użytkownika, obejmujący wszystkie gamy koła kwintowego wraz z towarzyszącymi im wprawkami. W roku 2018 planuję wydanie kolejnej części podręcznika: *Studium gam – puzon basowy*.

Wśród publikacji wydanych od momentu uzyskania tytułu doktora na uwagę moim zdaniem zasługuje również mój udział w tworzeniu podstaw programowych dla szkół muzycznych. W publikacji zbiorowej zawartej wydanej 2014 roku znajdują się podstawy programowe dla klas puzonu szkół muzycznych I i II stopnia, których jestem autorem.

W ramach działalności naukowej w latach 2012 – 2017 wygłosiłem 14 autorskich wykładów. Osobiście za najbardziej interesujące dla odbiorców uważam następujące tematy: *Kontrola elementów aktywnego oddechu; Identyfikacja niepowodzeń artystycznych; Kilka słów o efektywnym ćwiczeniu; Stres a jakość wykonawstwa muzycznego; Rodzaje pamięci muzycznej*.

- Przed uzyskaniem tytułu doktora

Przed uzyskaniem tytułu doktora nie brałem udziału w konferencjach naukowych, nie posiadam również publikacji z tego okresu.

8. Informacje o współpracy z organizacjami i stowarzyszeniami działającymi w zakresie sztuki w kraju i za granicą

Współpracuję z dwoma organizacjami ogólnopolskimi (Centrum Edukacji Artystycznej oraz Krajowym Funduszem na Rzecz Dzieci) oraz jedną międzynarodową: Międzynarodowym Stowarzyszeniem Puzonistów (International Trombone Association - ITA).

Centrum Edukacji Artystycznej. Od 2005 roku jestem konsultantem CEA w zakresie nauczania gry na puzonie. Na zaproszenie Centrum brałem udział jako juror w ponad 30 konkursach gry na instrumentach dętych blaszanych dla szkół muzycznych I i II stopnia współorganizowanych przez tą instytucję. W ramach działalności statutowej CEA wygłaszam również wykłady z zakresu metodyki gry na instrumentach blaszanych, oraz prowadzę warsztaty dla instrumentalistów organizowane przez Punkty Konsultacyjne Centrum Edukacji Artystycznej. Za swoje największe dotychczasowe osiągnięcie związane ze współpracą z CEA uważam powołanie mnie jako jedynego eksperta z dziedziny puzonu do grupy eksperckiej pracującej w roku 2015 nad podstawami programowymi dla szkół muzycznych I i II stopnia, wprowadzonymi finalnie do szkół Rozporządzeniem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 15 grudnia 2016 roku.

Krajowy Fundusz na Rzecz Dzieci. Moja współpraca z Funduszem rozpoczęła się w roku 2016 i polega na pisemnym opiniowaniu wniosków o kwalifikację do programu pomocy wybitnie zdolnym uczniom. Zajmuję się wnioskami z dziedziny *muzyka* a w niej specjalnościami: *trąbka, puzon, róg i tuba*. Współpraca z Funduszem nie wiąże się z jakimkolwiek wynagrodzeniem.

International Trombone Association to największa organizacja puzonowa na świecie, zrzeszająca obecnie ponad cztery tysiące członków z 74 państw. Jestem jej członkiem rzeczywistym od 2002 roku. Uczestniczyłem w organizowanych przez organizację koncertach i festiwalach puzonowych, jestem laureatem I nagrody im. E. Remingtona zdobytej podczas Międzynarodowego Konkursu Zespołów Puzonowych organizowanym przez tą instytucję. Kierując się sugestiami ITA w zakresie popularyzacji nieznanej literatury puzonowej krajów członkowskich na arenie międzynarodowej, samodzielnie opracowałem i wydałem drukiem w trzyjęzycznej wersji zapomniane na kilkadziesiąt lat *Concerto No. 2* polskiego

kompozytora, Witolda Friemanna. Nuty te obecnie dostępne są w największej w Europie hurtowni nut dla instrumentów dętych blaszanych mieszczącej się w Nagold w Niemczech, oraz kilku sklepach internetowych. Ze strony ITA Otrzymałem również zamówienie na artykuł w języku angielskim dotyczący Witolda Friemanna, który zamieszczony zostanie w kwartalniku organizacji *ITA Journal* w drugim kwartale 2018 roku.

9. Informacje o odbytych stażach naukowych w krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych lub akademickich

W latach po uzyskaniu tytułu doktora nie odbywałem staży naukowych.

10. Działalność popularyzująca sztukę.

Za działalnością popularyzującą sztukę uważam moje koncerty, wykłady oraz działania mające na celu propagowanie polskiej muzyki współczesnej za granicą. Popularyzacja sylwetki i twórczości Witolda Friemanna jest tego dobrym przykładem. W najbliższym czasie zamierzam wydać kolejne jego dzieła na puzon i fortepian, oraz umieścić je na międzynarodowym rynku wydawniczym. Pod koniec 2018 roku ukaże się również drukiem mój artykuł w języku angielskim dotyczący kompozytora, opublikowany przez *ITA Journal* – kwartalnik Międzynarodowego Stowarzyszenia Puzonistów. Podczas planowanych recitali solowych w Akademii Muzycznej w Brnie (jesień 2007), Akademii Muzycznej w Hannoverze (jesień 2007) oraz we Włoszech w uczelniach muzycznych w Castelfranco i Bolonii, wśród wykonywanego przeze mnie repertuaru znajdują się również kompozycje polskich kompozytorów na puzon i fortepian.

